

SKOLEN gennem det OMKRINGLIGGENDE gør kunsten sydlig.

Hvis kunsten er en spejling af gåden I hvor tilværelse
kan politikken være spejlingen af forståelsens tilstand.

Hvordan er det nu foregår I dag :

JO ! vi skal have mere I løn færre timer højre skat mindre salt flere E vitaminer
men færre piller og flere venner og mindre gæld og større opdateringer færre
mandater og mere og frem og tilbage, stykke for stykke op og ned en hiven og en
trækken reguleringernes rationalet fortsætter og dyrkes.
Det er det rationelle som står tilbage, som er den ene halvdel.

Det er her de store meningerne kan strande, for I "Noget for noget" er det
udelukkende en maksimering af det økonomiske samme (et merforbrug)
og samtidigt skal det "noget" dække over noget andet en merværdi og sådan
forsætter og forstærkes dette hvor Medierne samler problemet op og forstærker
idéen om selve diskussionen ved at sende dem ud igen og igen.

Denne synergieffekt skaber mere at iagttage, end systemet er i stand til at iagttage.
Denne dynamik har ét formål, nemlig at informere. Intet andet formål kan den
tilskrives. Denne holdningsdynamik efterlader kun en skygge af ubeslutsomhed.

For i alt den information som skabes her i alle disse fortællinger vi ser har ingen af
dem med en åbning,
For som Walter Benjamin beskriver det - Dermed er der ingen begivenheder der når
frem til os, som ikke allerede er gennemsyret af forklaringer.

Det er denne skygge som hvor mindre årige mennesker står under i dag
For i denne realitet kan man ikke bare sådan nedlægge ens Face book profil den
er hele e tiden på standby.
Åben andet ville føles som et tab.

Men vi må forstå og fremme at der også er en anden del som mangler her.

For under dette rationalens murer-slør
Ligger der noget dybere mere permanent mere stabilt sager
som er 3 rammer - 3 hoved sprog som er lovens, Politikens og kunstens sprog
som hver I sær ingen kopier har af sig selv, de er unikke.

Derfor giver kunsten ingen mening I politikens retorik eller kunsten for så hvidt
I lovgivningens sprog som jo vægter det rationelle hvor I politikken kan
sammensætningen af følelsens og det muliges kunst ske og kunsten findes det
sprog der ikke kan udtales I det rene sprog.

Og hvad er dette for et sprog ?

Kunst er en slags model af tvivl

Det er den spænding der opstår når man sætter to forskellige ting op mod hinanden og fortællingen som opstår her er åben og fri.

Som hvis det rationelle og det irrationelle eksisterer lå på hver deres etager
Med det fysiske og de psykiske.

Som vi benytter og hvis man forstiller sig I dette senarie kan kunsten her faktisk operere mellem dem og sammen sætte disse overflader sammen uden det bliver overfladisk, og imellem dette spænd sættes noget I gang på sammen måde når vi tager elevator ned og søger tilflugt i poesien for at finde og forstå dette sprog når det rationelle er styrtet ned omkring os.

(hvor der er pres skabes folkedans)

Derfor er kunst ikke et håndgribeligt værktøj eller en kompetence som skal sættes ind over noget andet det er en del af den 3 enighed der bør spænde sig ud over hvor samfund lige så naturligt som cyklerne på dronning Louises bro.

Kunsten er ikke end genvej men en opfattelses ramme for at forstå nye følsers og mulig fortællinger , det er et frirum som skal være frit så det kan bevæge sig frem som tiden går.

Det er her vi må starte fra, inden vi taler om hvad kunst skal lave I en skole.
Vi må forstå kunsten princip.

Hvad kunne man lave I skolen med Kunsten.

Først kunsten er ikke noget man skal snakke om det er bare noget man skal gøre alt andet kan man snakke selv det billedet man lige har lavet.

Gennem Kunsten kan man lave et objekter og her få en relation til dette som er en del af den verdenserfaring det kan give for vi ser så meget mere uden at røre ved det.

Vi må lære at det vi rør er det vi gør.

Andet forslag :

Kan skal forstå Matematikken på en særlige måde så dens skjulte logik kommer frem, kunsten må ses på gennem en anden facon så dens skjulte sprog kan ses. De har begge en process som begge gemmer på noget.

I denne sammenhæng kan man også vende kunsten på hoved og bruge kunsten
Procses / historie som en bog

Forstil jer at alt historie undervisning fra nu af kun blev fortalt igennem musik undervisning.

Fra sit metafysiske liv fra 1100 tallet som viser den åndslige magt til Bachs tid med den politisk udvikling hvor det hele ligger i musikkens billede. Så ender det med at man har et musik kendskab og kan placere en historie gennem dette en mere sanselig forståelse af hvad som er hændt. At kunne reflektere mellem disse lag er godt.

(Man kunne sige at hvis Skolen kunne vandre SKOLEN gennem sin OMKRINGLIGGENDE verden vil kunsten blive sydlig.)

I mit parforhold forsøger vi at skabe tillid om fremtidige ønsker.
I mit job skaber søger der nye muligheder.
I Politik skabes der mål, steder vi gerne vil hen, steder vi alle kan fornemme
Alt disse forhold har en ting tilfælles de er alle illusioner de er alle irrationelle.
De er alle ønsker.

Hvis politikken er en spejlingen af forståelsens tilstand må kulturen vise gåden.
For mere skal vel reguleres fremover bag ligger et større perspektiv i kunsten, i politikken og i loven og hvad angår mennesker kan det hverken vejes eller tælles.
Det opløser konstant hinanden det rationelle og det irrationelle
For i det lange løb er vi alle døde